

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TJ, KI og FA

Sagsøgte: Mercedes-Benz Bank AG og Volkswagen Bank GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med EU-retten, navnlig med artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF ⁽¹⁾, hvis størrelsen af den erstatning, som forbrugeren skal betale for værdiforringelsen af det finansierede køretøj i forbindelse med en forbrugerkreditaftale, hvor fortrydelsesretten er blevet gjort gældende, og som er knyttet til en købsaftale vedrørende et køretøj, som er indgået i fysisk handel, beregnes på en sådan måde, at forhandlerens indkøbspris på tidspunktet for tilbageleveringen af køretøjet trækkes fra forhandlerens salgspris på tidspunktet for forbrugeren erhvervelse af køretøjet?
- 2) Siger bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, litra b), første punktum, i direktiv 2008/48/EF mod en fuldstændig harmonisering for forbrugerkreditaftaler, som er knyttet til en købsaftale vedrørende et køretøj, og er bestemmelsen dermed bindende for medlemsstaterne?

Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

- 3) Er det foreneligt med EU-retten, navnlig med artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, hvis kredittageren efter fortrydelsen af en forbrugerkreditaftale, der er knyttet til en købsaftale vedrørende et køretøj, i perioden mellem udbetalingen af lånet til sælgeren af det finansierede køretøj og tidspunktet for tilbageleveringen af køretøjet til kreditgiveren (eller sælgeren) skal betale den i aftalen fastsatte debitorrente?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 15. marts 2023 — T.G. mod Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sag C-158/23, Keren ⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellant: T.G.

Appelindstævnt: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 34 ⁽²⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som den i artikel 7b i Wet inburgering (integrationsloven) fastsatte, som under bødeansvar pålægger asylberettigede en forpligtelse til at bestå en integrationsprøve?
2. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 34 fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter asylberettigede principielt selv skal afholde de fulde udgifter til integrationsprogrammerne?
3. Har det betydning for besvarelsen af det andet spørgsmål, at asylberettigede kan modtage et statslån til at betale udgifterne til integrationsprogrammerne, og at dette lån eftergives, hvis de består deres integrationsprøve rettidigt eller rettidigt fritages eller undtages fra integrationspligten?

4. Såfremt kvalifikationsdirektivets artikel 34 tillader, at asylberettigede under bødeansvar pålægges en pligt til at bestå en integrationsprøve, og at de skal afholde de fulde udgifter til integrationsprogrammerne, forringer størrelsen af lånet, som skal betales tilbage, da — eventuelt i forbindelse med bøden — gennemførelsen af målet med kvalifikationsdirektivets artikel 34 og bestemmelsens effektive virkning?

(¹) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 21. marts 2023 — Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam) mod Guvernul României og Ministerul Finanțelor

(Sag C-179/23)

(2023/C 235/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter — sagsøgte: Guvernul României og Ministerul Finanțelor

Kassationsindstævnt — sagsøger: Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør de kollektive forvaltningsorganisationers virksomhed med opkrævning, fordeling og betaling af vederlag, for hvilken der betales gebyr til disse organisationer, en levering af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra c), i direktiv 2006/112/EF (¹) (momsdirektivet)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, udgør de kollektive forvaltningsorganisationers virksomhed over for rettighedshaverne da en levering af tjenesteydelser som omhandlet i momsdirektivet, også selv om det fastslås, at rettighedshaverne, på hvis vegne forvaltningsorganisationerne opkræver vederlaget, ikke udfører en levering af tjenesteydelser over for de brugere, der er forpligtede til at betale vederlaget?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22. marts 2023 — Finanzamt T mod S

(Sag C-184/23, Finanzamt T II)

(2023/C 235/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt T

Sagsøgt: S